

JÖVŐKÉP ALKOTÓK EGYESÜLETE: Az elmúlt években a JAE több köztéri alkotást helyezett el a városban. Mi a véleményed erről? (hullámoszlopok, kirakatkiállítás, hullámalagút ideiglenesen, Zagyva parti sétány időszakos kiállítása, zárt térben a kórházi életfa-alkotások, a Dérynében az alkotások...)

BARTOS KINGA: Magam részéről fontosnak tartom a köztéri alkotások jelenlétét, akár időszakosan, akár hosszabb távon képezik részét egy település életének. Ezen alkotások által a hétköznapiakban is kapcsolódhatnak a városlakók, idelátogatók a művészettel, a mindennapok részévé válhat, nem csak kifejezetten képzőművészeti program keretében juthatnak efféle impulzushoz. A művészet, legyen bármely irányzata, hat az emberekre, talán gondolkodásra késztet, talán gyönyörködtet, talán különböző érzéseket vált ki, de mindenképpen, ha csak egy pillanatra is, kiemeli az embert a mindennapi rutinból. Vannak a témára érzékenyebbek és kevésbé érdeklődők is, én személy szerint az elmúlt időszakban leginkább a Zagyva-parti sétányon megrendezett kiállítás és a kórház sürgősségi osztályán kihelyezett alkotások kapcsán kaptam pozitív visszajelzéseket, javarészt baráti, ismeretségi körből. Bízom abban, hogy sikerült pozitív hatásokat kelteni a munkáinkkal, és több ember életébe loptunk egy-egy szép pillanatot.

JAE: Az idei projektben a vezérelv a pozitív hangulat megjelentetése, kifejezése, ez redukálódott le egy gesztusra, az ölelésre. Miért gondoltad te is azt, hogy ez legyen a tematika?

B.K.: Az elmúlt két évben sok megpróbáltatáson kellett keresztül menni mindannyiunknak. Persze az emberek életében mindig is voltak, és lesznek is nehézségek, megoldandó feladatok, de ez sok szempontból más. Egy világméretű probléma, ami egyéni szinten is komoly hatással bír. Talán nem túlzás, ha azt mondom, hogy nagyon nagy mértékben sínylették meg ezt a helyzetet az emberi kapcsolatok. Sok lehetőség alakult ki az eltávolodásra mind fizikai, mind lelki, érzelmi szinten. Maga az ölelés is veszélyzónává vált. Félelem kezdett áramolni ebbe az egyik legelemibb, szeretet-geisztusba, és kialakult egyfajta kettősség: el kell különülni, hogy védjük magunkat, másokat, ugyanakkor rengetegen szenvedtek ettől az elkülönült állapottól. Ezzel a témaválasztással szeretnénk visszahozni kicsit az emberek életébe, mindennapjaiba a pozitív érzéseket, hangulatot, reményt adva, hogy újra megélhetjük az ölelés szeretetteljes élményét, az igazi kapcsolódást ember-ember közt.

JAE: Minden ilyen projekt hozhat új dolgokat egy művész munkájában. Neked milyen újdonságok lesznek az alkotásodban?

B.K.: Teljes mértékben tudtam kapcsolódni a választott tematikával és az üzenettel, amelyet közvetíteni kívánunk alkotásainkkal. Ami számomra újdonság ebben a projektben az a kifejezőmód és az anyaghasználat. Mivel köztéri alkotásról van szó, ez alkalommal úgy döntöttem, hogy kevésbé lesz „öncélú” a munkám. Mind a tervezés, mind a kivitelezés folyamatában arra helyeztem a hangsúlyt, hogy a lehető legnagyobb mértékben sikerüljön közvetíteni azt a pozitív hangulatot, gondolatiságot, amit elterveztünk. A használt anyagokat illetően a fém alap nem újdonság, hiszen a korábbi években köztéri hullámok is fém alapra készültek, azonban ez alkalommal egy új típusú festéket használtam a kivitelezéshez, és ennek az anyagnak a megismerésének folyamata olykor kihívást hozott, de mindenképpen sok hasznos tapasztalatot adott.

JAE: Mit fog adni ez Jászberénynek? Milyen fogadtatásra számíthat a város részéről?

B.K.: Bízom a pozitív fogadtatásban és bízom abban, hogy sikerül olyat adni az embereknek, amely által gazdagodik a lelkük.

JAE: Merre tovább a JAE szempontjából és a Te egyéni szempontodból?

B.K.: Egyelőre nincs a „Színkerület” projekt lezárásán túlmutató, konkrétan megfogalmazott célom, de tapasztalatom szerint az Élet mindig hoz különböző lehetőségeket, mind egyesületi, mind egyéni szinten. Meglátjuk, mit hoz a jövő.